

No Business As Usual

Nederlandse en Belgische kunstenaars en culturele instellingen gaan over tot boycot Israël

Wij, leden van de Nederlandse en Belgische cultuursector, wensen niet langer aan de zijlijn te blijven staan van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en een door alle gezaghebbende instituties erkende genocide op het Palestijnse volk.

Met onmiddellijke ingang, en in navolging van aanhoudende oproepen van Palestijnse kunstenaars en de Palestijnse samenleving, stellen wij een culturele boycot in van de Israëlische staat en van alle Israëlische instellingen en bedrijven.

Uitgezonderd zijn organisaties die niet medeplichtig zijn aan schendingen van het internationaal recht en zich ondubbelzinnig hebben uitgesproken tegen de genocide, de juridisch illegaal verklaarde bezetting en de apartheid. De boycot is expliciet **niet** gericht op individuen of hun afkomst, dus ook niet op Joden, of op Israëli's als zodanig, maar op de medeplichtigheid van Israëlische instellingen en bedrijven aan de mensenrechtenschendingen jegens de Palestijnen.

Al tientallen jaren spreken kunstenaars overal ter wereld zich uit tegen de grove schending van mensenrechten door Israël. Na bijna twee jaar genocide in Gaza, gekenmerkt door militair geweld, uithongering en vernietiging van de medische en educatieve infrastructuur, voerde Israël sinds maart 2025 het geweld nog verder op tot de totale verwoesting van de Gazastrook. Elke vorm van Palestijnse cultuur wordt vernietigd: kerken, moskeeën, onderwijsinstellingen, bibliotheken en cultureel erfgoed zijn primair doelwit, net als journalisten, humanitaire hulpverleners, medici en kunstenaars. Ook op de Westelijke Jordaanoever en in Jeruzalem wordt Palestina in toenemende mate het leven onmogelijk gemaakt. Het is slechts de nieuwste fase van een decennialang beleid dat de Palestijnen systematisch heeft onderdrukt, gemarginaliseerd en verjaagd.

In de afgelopen weken volgen de collectieve acties tegen het genocidale geweld van Israël elkaar op. Vijf landen, waaronder Nederland, weigeren deelname aan het Eurovisie Songfestival als Israël deelnemer blijft. In de filmwereld verklaren meer dan 5000 internationale professionals niet langer met Israëlische instellingen samen te werken. Meer dan 400 artiesten sluiten zich aan bij de actie *No Music For Genocide* en blokkeerden hun eigen muziek op de streaming services in Israël. En in Vlaanderen roept de Minister van Cultuur hoogstpersoonlijk op tot een culturele boycot van het land.

Wij bouwen op de ervaring met de culturele boycot van Zuid-Afrika, die ertoe bijdroeg dat het apartheidsbeleid van dat land ineens stortte. We zijn solidair met onze Palestijnse collega's die hun geliefden verloren en van huis en haard zijn verdreven, en met onze Israëlische collega's die zij aan zij met ons strijden voor gerechtigheid voor het gehele Palestijnse volk.

Een culturele boycot zal niet voldoende zijn om de genocide en de bezetting te stoppen. We vragen, in navolging van reeds bestaande oproepen van Palestijnen, daarom ook aan de sportsector, de academische wereld, de economische sector en de politiek om de banden te

verbreken. Alleen samen kunnen we Israël dwingen zich te houden aan het internationaal recht.

Deze boycot is geen lichtvaardige beslissing. De cultuursector is gebouwd op de overtuiging dat artistieke uitwisseling de wereld beter maakt of op z'n minst geen kwaad aanricht. Er kan echter geen sprake meer zijn van *business as usual*: er moet een einde komen aan de straffeloosheid.

English version:

No Business As Usual

Dutch and Belgian artists and cultural institutions commit to a boycott of Israel

We, members of the Dutch and Belgian cultural sector, wish to no longer remain bystanders to the ongoing war crimes, crimes against humanity and what has been widely recognized by all authoritative institutions as a genocide of the Palestinian people.

With immediate effect, and in response to sustained calls from Palestinian artists and civil society at large, we declare a cultural boycott of the Israeli state and of all Israeli institutions and companies. Exempted from the boycott are those Israeli institutions and companies that are not complicit in violations of international law and have unequivocally spoken out against genocide, apartheid and the illegal occupation. The boycott is explicitly **not** directed at individuals or their origins, and therefore not at Jewish people or Israelis as such, but rather at the complicity of the Israeli state and Israeli institutions and companies in grave human rights violations against the Palestinian people.

For decades, artists and cultural workers around the world have been actively speaking out against Israel's grave human rights violations. After nearly two years of genocide in Gaza, characterized by military violence, starvation and the destruction of the medical and educational infrastructure, Israel has further escalated its attacks since March 2025 with the aim of the total annihilation of life in the Gaza Strip. Every form of Palestinian culture has been systematically destroyed: churches, mosques, libraries, educational and heritage sites have been the main targets, along with the killing of journalists, humanitarian staff, medical workers, intellectuals and artists. Life is also increasingly being rendered impossible for Palestinians in the occupied West Bank and Jerusalem. This is but the latest phase in a longstanding policy of apartheid and military occupation that has systematically oppressed, marginalized and forcefully displaced Palestinians for decades.

The past weeks have witnessed successive initiatives of collective action against Israel's genocidal onslaught. Five countries, including the Netherlands, have refused to join the Eurovision Song Festival, if Israel were allowed to participate. More than 5,000 international film professionals, including many in Hollywood, have publicly declared that they will not collaborate with Israeli institutions. Over 400 artists and record labels have joined the *No Music for Genocide* initiative, refusing permission for their music to be

streamed in Israel. And the Flemish Minister of Culture personally called for a nationwide cultural boycott of Israel.

We build on the experiences of the cultural boycott of South Africa, which contributed to the collapse of the apartheid state. We stand in solidarity with our Palestinian colleagues, who are grieving for the violent loss of loved ones, homes and livelihoods. We stand side by side with our Israeli colleagues who join us in the struggle for justice and for the comprehensive rights of the Palestinian people, as stipulated in international law.

A cultural boycott alone cannot end the genocide, apartheid or illegal occupation. We thus echo longstanding Palestinian calls on the sports sector, academia, the economic sectors and all spheres of politics to sever ties with complicit institutions. Only a groundswell of collective grassroots and civil society action can force Israel to fully comply with its obligations under international law.

This decision to commit to a boycott has not been taken lightly. The cultural sector is guided by the belief that artistic exchange and collaboration ought to make the world a better place, or at the very least, do no harm. There can, however, be no question of continuing business as usual: this impunity must come to an end.